

forhold til de ønsker, der har været fra mange ordførere i dag, når det gælder en fornuftig forskningstilknytning mellem universitetsmiljøerne, de korte og de mellemlange videregående uddannelsesinstitutioner.

Universiteterne har også en meget stærk rolle at spille som samarbejdspartner, ikke alene når det gælder forskning, uddannelse, men selvfølgelig også når det gælder det meget vigtige, nemlig at man ikke ender i en blindgyde, men tværtimod at man uddannelsesmæssigt – uanset om man har afsluttet en kort videregående eller en mellemlang videregående uddannelse – har mulighed for at opkvalificere sig selv.

Her står der en stor opgave forude for universiteterne: at være mere smidige, være mere målrettede til at tage den udfordring op. Som undervisningsministeren siger, bliver meritdiskussionen naturligvis den interessante indholdsmæssigt.

Jeg skal yderligere sige, at vi i dag i Forskningsministeriet har udsendt til høring et forslag til en revision af universitetsloven, der indeholder et element, der hedder udviklingskontrakter. Vi debatterede det noget i dag og meget mere, end da vi havde den forsknings- og universitetspolitiske redegørelse til diskussion. Jeg var glad for den positive tilbagemelding, også for de positive tilkendegivelser, der har været i dag.

For det andet handler det om at øge studenterindflydelsen.

For det tredje handler det nok så meget om samarbejde, naturligvis samarbejde med andre uddannelsesinstitutioner, universiteter, mellemlange videregående uddannelser, men det er også et forsøg på at skitsere bedre muligheder for også i fremtiden at etablere fornuftige samarbejder som dem, vi stifter bekendtskab med i virkelighedens verden som f.eks. det forhandlingsforløb, der i øjeblikket foregår mellem KVL på den ene side og Forskningscenter for Skov & Landskab på den anden side med henblik på at skabe et stærkere miljø.

DTU og Aalborg Universitet har fusioneret med flere diplomingeniørhøjskoler som eksempel; Syddansk Universitet er et andet eksempel.

Jeg skal også for god ordens skyld nævne, at der i øjeblikket diskuteres samlokalisering, og et af de gode eksempler, man kan fremdrage med henblik på diskussionen om form og indhold, er et samarbejde mellem de geologiske undersøgelser for henholdsvis Grønland og Danmark og det geologiske institut på KU, der

har samlokaliseret sig selv med henblik på at skabe et stærkere fagligt miljø.

Så vil jeg sige til fru Tove Videbæk, at i forbindelse med forskning, der foretages i forbindelse med oprettelse og idrifttagning af IT-højskolen i hovedstaden, vil det selvfølgelig også være således, at vi vil lægge umådelig meget vægt på den almene videnskabelige udvikling. Den frie forskning skal naturligvis også være helt essentiel, når det gælder forskningen på IT-højskolen.

Lad mig så slutte med en kommentar til hr. Søren Kolstrup:

Jeg var til årsfest på Roskilde Universitetscenter for ikke så længe siden, og da lagde jeg mærke til Roskilde Universitetscenters logo, der hedder noget i retning af: In flucto vita, in tranquillo mors. Oversat betyder det – jeg har fået nogen til at hjælpe mig, skal jeg straks tilstå – noget i retning af: I livet bevægelse, i døden stilstand.

Jeg er meget bekymret for, at hr. Søren Kolstrup er døden nær. Der må ikke tænkes noget nyt, sagde hr. Søren Kolstrup stort set i sine taler. Det er i forkortet udgave: DPU, Danmarks Pædagogiske Universitet. Den er helt gal med fusionen af Syddansk Universitet – stærke lidelser, uhadada. Hvad med studenterindflydelsen?

Man får det indtryk, at jo længere man kommer ud på fløjene i dansk politik, jo mere forandringsmodstand er der, jo mere bekymrethed er der for enhver form for diskussion af nye former, nye samarbejdsformer, af nyt indhold. Og jeg er bekymret for, at jeg må konkludere, at mit indtryk af den del af debatten, som hr. Søren Kolstrup har bidraget med i dag, er, at jeg må ende med at måtte sætte lighedstegn mellem hr. Kolstrup og stilstand.

Søren Kolstrup (EL):

Jeg kan meddele forskningsministeren, at jeg har en anden vurdering af min egen politiske rolle, men lad det ligge.

Undervisningsministeren talte om forskningsbistand til CVU'erne, og det synes jeg jo selvfølgelig lyder meget rimeligt og godt. Men en lang række høringssvar eller i hvert fald nogle høringssvar har indskærpet, at forudsætningen for en god sammenlægning og en god opbygning af CVU i virkeligheden er, at der tilføres de eksisterende institutioner flere ressourcer til efteruddannelse af lærerne, altså en større kompetenceudvikling og overhovedet et løft for